

Γιάννης Κυριακάκης, Διεύθυνσης Χατζηδάκης

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές το πείραμα της εν πλω υδρόλυσης των χημικών όπλων της Συρίας συνεχίζεται. Εκτός αν φυσάει οπότε έχει προσωρινά διακοπεί. Μη γελάτε δεν πρόκειται για αστείο. Μόνο με αυτό τον ισχυρισμό όλα τα επιχειρήματα περί ασφαλούς διαδικασίας καταρρέουν. Αυτός είναι λένε κι ο λόγος που η καταστροφή θα γίνει σε μια κλειστή θάλασσα σαν τη Μεσόγειο. Γιατί στον ωκεανό ο κυματισμός είναι μεγαλύτερος και το πείραμα θα καθυστερήσει. Κατά τα άλλα έχουν ληφθεί όλα τα μέτρα ασφαλείας! Για να συμπληρωθεί το κωμικοτραγικό της υπόθεσης να αναφέρουμε ότι υπάρχουν εμπειρογνώμονες που ρωτούν και ξαναρωτούν, αλλά απάντηση δεν παίρνουν, αν κάποια δοχεία θα αδειάσουν στον αντιδραστήρα χειρωνακτικά!!!

Η υπόθεση εγείρει πολλά ερωτηματικά αλλά αυτά δεν απαντιούνται γιατί την ευθύνη για όλη τη διαδικασία έχει το αμερικανικό πολεμικό ναυτικό. Η απόφαση της επιχείρησης καταστροφής του χημικού οπλοστασίου της Συρίας πάνω σε αμερικάνικο πλοίο σε διεθνή ύδατα της Μεσογείου, με τη μέθοδο της υδρόλυσης, έγινε έπειτα από σχετική πρόταση των ΗΠΑ προς τον ΟΗΕ.

Εδώ και καιρό ο Οργανισμός για την απαγόρευση των Χημικών Όπλων (OPCW) διευκρίνισε ότι η διαδικασία καταστροφής χαρακτηρίζεται ως στρατιωτική ενέργεια και ως εκ τούτου ούτε ενημέρωση θα υπάρχει ούτε πολλές πολλές εξηγήσεις. Μόνο κάποιοι παρατηρητές του OPCW θα βρίσκονται πάνω στο πλοίο. Κι επειδή τα λάθη είναι ανθρώπινα ας δούμε τι απάντησε ο OPCW σε γραπτές ερωτήσεις που τους απέστειλε ο Γιώργος Σαχίνης, δημοσιογράφος της ΝΕΑΣ ΚΡΗΤΗΣ και του "ΚΡΗΤΗ TV": « Όπως ήδη έχει ανακοινωθεί σε προηγούμενες περιπτώσεις, ο OPCW, όπως και ο ΟΗΕ, δεν έχει κανενός είδους ευθύνη στην περίπτωση χημικού ατυχήματος. Ειδικότερα όσον αφορά στην εξουδετέρωση επί του "Cape

Ray”, το Πολεμικό Ναυτικό των ΗΠΑ αναλαμβάνει κάθε ευθύνη που θα προκύψει σε περίπτωση ατυχήματος.» Τώρα πραγματικά ησυχάσαμε! Οι ΗΠΑ που δεν διστάζουν να σχεδιάζουν και να υλοποιούν αιματοχυσίες στο Ιράκ, στη Συρία και στη Λιβύη και αλλού, θα «αναλάβουν την ευθύνη» σε περίπτωση ατυχήματος; Κι αν την αναλάβουν τι θα αλλάξει πλέον για τους κατοίκους της Μεσογείου; Ζούμε άλλη μια γκανγκστερική επιχείρηση των ΗΠΑ στη γειτονιά μας με πειραματόζωα όλους μας.

Το Ιστορικό της Υπόθεσης

Στις 2 Αυγούστου 2013 περίπου 1,500 άμαχοι, συμπεριλαμβανομένων γυναικών και παιδιών, έχασαν τη ζωή τους στα προάστια Ghouta της Δαμασκού, πρωτεύουσας της Συρίας. Για την υπόθεση κατηγορήθηκε το συριακό κράτος και ο πρόεδρος της χώρας Μπασάρ αλ Άσαντ, με τον πρόεδρο των ΗΠΑ Μπάρακ Ομπάμα, αλλά και τον υπουργό εξωτερικών της Ελλάδας Ευάγγελο Βενιζέλο, να ζητούν στρατιωτική εμπλοκή στη Συρία. Κάτι το οποίο εν τέλει δεν πραγματοποιήθηκε έπειτα από τις αμφιβολίες για προβοκάτσια και τη διεθνή κατακραυγή, οπότε αποφασίστηκε από τον ΟΗΕ η απομάκρυνση και καταστροφή των χημικών όπλων της χώρας κάτι που έγινε δεκτό από τη συριακή κυβέρνηση.

Τη σκυτάλη πήρε ο Οργανισμός για την Απαγόρευση των Χημικών Όπλων (OPCW) ο οποίος μαζί με τον ΟΗΕ και τις ΗΠΑ ανέλαβαν την καταστροφή των χημικών όπλων. Η διαδικασία αποφασίστηκε να γίνει για πρώτη φορά στα χρονικά εν πλω και, μετά το «όχι» της Αλβανίας έπειτα από μεγάλες κινητοποιήσεις των πολιτών της, επιλέχθηκαν τα διεθνή ύδατα μεταξύ της Κρήτης, της Σικελίας, της Μάλτας και της Λιβύης με αιτιολογία ότι τα κλειστά νερά της Μεσογείου είναι ασφαλέστερα από τα νερά ωκεανών όπως ο Ατλαντικός για τη διεξαγωγή της πειραματικής αυτής διαδικασίας.

Για τη καταστροφή του οπλοστασίου επιστρατεύτηκε το τροποποιημένο αμερικανικό πλοίο μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων Cape Ray το οποίο έχει υποστεί μετατροπές ειδικά για το σκοπό αυτό. Σύμφωνα με το αμερικανικό υπουργείο άμυνας, στους περίπου 700 τόνοι των χημικών όπλων περιλαμβάνονται το «αέριο της μουστάρδας» και αέριο το «σαρίν», ενώ δεν αποκλείεται η ύπαρξη και του χημικού όπλου VX, που είναι δεκάδες φορές πιο φονικό από το σαρίν. Η αδρανοποίηση θα γίνει με ουσίες όπως νερό, χλωρίνη και υδροξείδιο του νατρίου. Οι ουσίες αυτές θα αποθηκεύονται σε 220 δεξαμενές των 25,000 λίτρων περίπου η καθεμία, οι οποίες μετά τη διαδικασία θα χρησιμοποιηθούν για την αποθήκευση των αποβλήτων που θα προκύψουν. Η διαδικασία θα πραγματοποιείται επί 24ώρου βάσης με κάθε μονάδα να επεξεργάζεται από 5 έως 25 τόνους την ημέρα, δηλαδή συνολικά έως και 50 τόνους ημερησίως. Παρόλα αυτά, η επίτροπος Εξωτερικής Πολιτικής της Κομισιόν Κάθριν Αστον

έχει αναφέρει ότι «δεν υπάρχει πρόθεση απόρριψης των χημικών ή των υπολειμμάτων τους μετά την υδρόλυση στη θάλασσα».

Μετά το πέρας της μεταφοράς του συνόλου των 700 τόνων χημικού οπλοστασίου και τη μεταφορά τους στο ιταλικό λιμάνι της Τζόια Τάουρο, ξεκίνησε τελικά στις 7 Ιουλίου η εξουδετέρωσή τους. Η διαδικασία γίνεται με μεγάλη μυστικότητα, η έναρξη της ανακοινώθηκε μία μέρα μετά, ενώ η θέση του πλοίου παραμένει άγνωστη καθώς δεν δίνει στίγμα. Φρεγάτες από Γερμανία, Ιταλία και Τουρκία, πολεμικά πλοία του 6ου Στόλου των ΗΠΑ αλλά και ένα υποβρύχιο από την Ελλάδα θα συνοδεύουν το Cape Ray στην διάρκεια περίπου 60 ημερών επιχείρηση, σύμφωνα με τον υποναύαρχο Ρόμπερτ Μπερκ, διοικητή των αμερικανικών ναυτικών δυνάμεων στην Ευρώπη και την Αφρική. Όλα τα παραπάνω βέβαια γεννούν από μόνα τους αμφιβολίες τόσο για την εγκυρότητα των δηλώσεων διαφόρων αξιωματούχων όσο και για την αξιοπιστία της επιχείρησης, καθώς δεν υπάρχει δυνατότητα επιβεβαίωσης.

Το Ιστορικό των Αντιδράσεων

Χαρακτηριστική αλλά και ανησυχητική για τους κινδύνους που ελλοχεύουν και τους σκοπούς των οργανωτών της επιχείρησης είναι η σιωπή της κυβέρνησης και των μεγάλων ΜΜΕ της χώρας. Μοναδική εξαίρεση η- καθυστερημένη και μετά από πολλές αντιδράσεις- επιστολή Βενιζέλου σε φορείς της Κρήτης που τονίζει ότι η αποτροπή της επιλογής της Μεσογείου δεν κατέστη δυνατή διότι «δεν υπήρξε από άλλες μεσογειακές χώρες αντίδραση αντίστοιχη με την ελληνική» και διότι «οι καιρικές συνθήκες κρίνονται από τον OPCW καταλληλότερες από αυτές του Ατλαντικού». Παρόλα αυτά, το ζήτημα έχει κινητοποιήσει μεγάλη μερίδα κόσμου ειδικά στην Κρήτη που είναι και από τις πλέον άμεσα απειλούμενες περιοχές στην Ελλάδα. Μεγάλες κινητοποιήσεις με τη συμμετοχή χιλιάδων κατοίκων της Κρήτης έχουν πραγματοποιηθεί στις 9 Μάρτη στη Σούδα Χανίων, στο Αρκάδι στις 23 Μαρτίου και στις 27 Απριλίου μια συμβολική διαμαρτυρία με σκάφη στα Σφακιά ενώ πολύ μαζική και δυναμική ήταν η πορεία στην πόλη των Χανίων στις 5 Ιουνίου, παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος.

Μετά την έναρξη της διαδικασίας και με απόφαση που πάρθηκε σε ένα μαζικό συντονιστικό, συμμετείχαν 150 άτομα, αποφασίστηκαν ο αποκλεισμός της νατοϊκής βάσης στη Σούδα Χανίων και η παρενόχληση της διαδικασίας με σκάφη. Ο αποκλεισμός πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 19 και 20 Ιουλίου, χωρίς ωστόσο να μαζικοποιηθεί αρκετά. Το Σάββατο το πρωί κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης για τη μετάβαση στο σημείο του αποκλεισμού έγινε πορεία στο κέντρο των Χανίων, με πρωτοβουλία της ANΤΑΡΣΥΑ και άλλων δυνάμεων αλλά χωρίς τη συμμετοχή άλλων φορέων του συντονιστικού, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ. Η μη

μαζικοποίηση της κινητοποίησης οδήγησε σε διαφορετικές απόψεις για το αν θα έπρεπε να γίνει πορεία προς τη βάση ή όχι. Τελικά μετά από συνέλευση στον χώρο, πραγματοποιήθηκε μοτοπορεία προς τη βάση η οποία εξελίχθηκε σε συγκέντρωση έξω από την είσοδο της βάσης. Η παρενόχληση της διαδικασίας ξεκίνησε στις 25 Ιουλίου από το Παλιό Λιμάνι των Χανίων με τρία πλωτά μέσα και τη συμμετοχή του συντονιστικού ενάντια στα χημικά, μελών του πληρώματος του πλοίου «Ένα Καράβι για τη Γάζα» αλλά και Ιταλών ακτιβιστών.

Δηλώσεις Επιστημόνων και Επίσημων Φορέων

Ο καθηγητής του Πολυτεχνείου Κρήτης και διευθυντής του Εργαστηρίου Διαχείρισης Τοξικών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Ευάγγελος Γιδαράκος έχει αναφερθεί πολλές φορές στο ζήτημα τονίζοντας ότι «δεν μπορεί η όλη διαδικασία να γίνεται χωρίς την παρουσία ανεξάρτητων παρατηρητών.» καταγγέλλοντας τον Υπουργό Εξωτερικών για την μη υλοποίηση των δεσμεύσεων του για δύο παρατηρητές. Επίσης, κατά τον κ. Γιδαράκο, μείζον ζήτημα αποτελεί η απουσία μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων για κάθε τμήμα της διαδικασίας και η απόδοση ευθυνών σε περίπτωση ατυχήματος καθώς «τα πολλαπλάσιας μορφής επεξεργασμένα απόβλητα είναι ικανά και ενδέχεται να προκαλέσουν διαβρώσεις στον αντιδραστήρα, διαρροές μονώσεων και ακόμη φραξίματα αγωγών στην πιλοτική μονάδα της υδρόλυσης». Σύμφωνα με τον υποναύαρχο του ναυτικού των ΗΠΑ Μπερκ το Cape Ray είναι εξοπλισμένο με σταθεροποιητές για να περιορίζει την επίδραση της κακοκαιρίας, αλλά ο κ. Γιδαράκος σημειώνει ότι «σύμφωνα με τους ίδιους τους Αμερικανούς εμπειρογνώμονες, οι εργασίες θα διακόπτονται όταν η κλίση του σκάφους θα ξεπερνά τις 5 μοίρες, δηλαδή για θαλάσσια διαταραχή μικρότερη των 5 μποφόρ».

Στις κινητοποιήσεις πρωτοστατούν και φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο Δήμαρχος Σφακίων Πάυλος Πολάκης στην τελευταία συνέλευση του συντονιστικού ανέφερε ότι η διάλυση των χημικών στην Μεσόγειο είναι εγκληματική καθώς «για πρώτη φορά γίνεται υδρόλυση στη θάλασσα για να απενεργοποιηθούν τα χημικά της Συρίας» και συνέδεσε την επιχείρηση με την Ελληνική ΑΟΖ και τον ορυκτό πλούτο που υπάρχει στα όρια της. Η Δήμαρχος Γαύδου Ευαγγελία Καλλίνικου με επιστολή της στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Κρήτης ζήτησε επίσημη ενημέρωση για το σχέδιο αντιμετώπισης ενδεχόμενου ατυχήματος πάνω στο Cape Ray. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί η αναφορά του καθηγητή Άρη Μουστάκα κατά τη διάρκεια συνέλευσης του συντονιστικού ότι «το εγχείρημα αυτό αποτελεί μία πιλοτική διαδικασία για τη χρήση της περιοχής της Μεσογείου στην καταστροφή κι άλλων χημικών οπλοστασίων, με επόμενα αυτά της Αιγύπτου».

Όπως, πριν από δεκαετίες, νησιά του Ειρηνικού χρησιμοποιούνταν ως χώροι πυρηνικών

δοκιμών σήμερα η Μεσόγειος κινδυνεύει να γίνει χωματερή χημικών και τοξικών ουσιών. Συνεπώς το πείραμα, πετύχει δεν πετύχει, εμείς βρισκόμαστε μπροστά σε ένα εφιάλτη διαρκείας για τη ζωή και την υγεία των κατοίκων τουλάχιστον των πλησιέστερων περιοχών.

Εγκληματική ενέργεια η υδρόλυση εν πλω νότια της Κρήτης

Υπάρχουν χώρες που έχουν την τεχνογνωσία και στο παρελθόν έχουν στο έδαφος τους καταστρέψει τέτοια όπλα αλλά δεν δέχτηκαν να αναλάβουν αυτή τη φορά ή αρνήθηκαν μετά από αντιδράσεις στο εσωτερικό τους. Ακόμα και χώρες όπως η Αλβανία και Ταϊλάνδη όπου συχνά δέχονται επ' αμοιβή την καταστροφή χημικών ουσιών στο έδαφός τους σε αυτή την περίπτωση αρνήθηκαν.

Γιατί άραγε τα χημικά της Συρίας δεν επιθυμεί καμία χώρα να τα καταστρέψει αν και το έχουν κάνει συχνά στο παρελθόν;

Ο Αριστείδης Μουστάκας, ερευνητής στο Τμήμα Βιολογικών & Χημικών Επιστημών του Queen Mary, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, έχει υποστηρίξει σε αρκετές κινηματικές διαδικασίες και βρίσκονται αναρτημένα στο <http://destruction-of-chemical-weapons.blogspot.gr/> τα εξής: «Η υδρόλυση είναι μια μέθοδος που έχει ποσοστό επιτυχίας 99.9% αλλά μόνο εάν τα χημικά έχουν την ίδια σύσταση όπως η αρχική τους (δηλαδή είναι ίδια όπως τα πούλησε το εργοστάσιο)... Δεν είναι βέβαιο ότι λειτουργεί εάν τα χημικά όπλα περιέχουν μέσα και προσμίξεις με άλλες χημικές ουσίες πράγμα καθόλου απίθανο δεδομένου ότι χρησιμοποιούνται και φυλάσσονται σε συνθήκες πολέμου... Η χημική του καθαρότητα δεν έχει προς το παρόν μετρηθεί και επιβεβαιωθεί ούτε από το στρατό των ΗΠΑ.»

Έτσι και μετά την άρνηση χωρών να τα καταστρέψουν στο έδαφος τους αποφασίστηκε η υδρόλυση, μέθοδος που δεν έχει εφαρμοστεί σε μεγάλη κλίμακα εν πλω. Για το σκοπό αυτό μετασκευάστηκε και εξοπλίστηκε το Cape Ray με τα μηχανήματα υδρόλυσης κι έκτοτε κυκλοφορεί στη Μεσόγειο με άκρα μυστικότητα και με συνοδεία πολεμικών σκαφών και τάνκερ, τα οποία δεν εντοπίζονται καθώς έχουν κλειστά τα συστήματα επικοινωνίας τους.

Αν σε αυτά συμπληρώσουμε τους αρχικούς φόβους που είχε εκφράσει ο καθηγητής Γιδαράκος, ότι δηλαδή «...ο «στρατιωτικός» χαρακτήρας του όλου εγχειρήματος δεν μπορεί να αποτελέσει άλλοθι για αδιαφάνεια και βιαστικές λύσεις, το εν λόγω εγχείρημα οφείλει να αντιμετωπιστεί ως ένα καθαρά περιβαλλοντικό θέμα, να ακολουθήσει και να σεβαστεί διαδικασίες που προβλέπονται από τη διεθνή και ευρωπαϊκή νομοθεσία, αλλά κυρίως να

πραγματοποιηθεί έχοντας αποδείξει, εκ των προτέρων, ποια είναι η βέλτιστη δυνατή λύση και πως διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος», είμαστε αντιμέτωποι με μια πιθανή οικολογική καταστροφή που ίσως πληροφορηθούμε μετά από πολλά χρόνια. Γιατί όσες διαβεβαιώσεις ασφάλειας κι αν δίνονται η πιθανότητα σφάλματος πάντα υπάρχει όπως κι ο OPCW ομολογεί στις απαντήσεις που έδωσε στο Γ. Σαχίνη: «Δεν είναι ασύνηθες να έχουμε τέτοια μικρά επεισόδια διαρροής χημικών σε τέτοιου είδους εγκαταστάσεις, αλλά επί του “Cape Ray” έχουν εγκατασταθεί επιπλέον μέτρα ασφαλείας ώστε να καταστεί πρακτικά αδύνατο να διαφύγουν χημικά ή ακόμη και μολυσμένος αέρας. Αυτό διαπιστώθηκε από τον OPCW πριν ακόμη το “Cape Ray” αναχωρήσει για τη Μεσόγειο.»

«Δεν είναι ασύνηθες»!!! Προχωρούν σε ένα εγκληματικό πείραμα καταστροφής χημικών όπλων πάνω σε καράβι, που δεν αποκλείονται «επεισόδια διαρροής» και παρακαλώντας να υπάρχει νηνεμία. Αν δεν επρόκειτο για αδίστακτους ιμπεριαλιστές θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι είναι ηλίθιοι. Αλλά δεν είναι.

Εφημερίδα ΠΡΙΝ, 27.7.2014

aristeroblog.gr